

Asi k tomu ani není zapotřebí nic moc co psát.

Bylo to velkolepý a úchvatný ☺ . Velkolepý to bylo paradoxně díky kurvavirusovým opatřením. V rámci hesla Musíme si pomáhat jsem ulevila naší hodný paní seconhendový z jejích plyšových zásob. Ty se teď tenčit nebudou a tak jsem si řekla, že mám aspoň důvod nakoupit Rumíčkoví (a pochopitelně nejen jemu) slušnou zásobičku plyšounů. Za normálních okolností by mi přišlo naprosto uhozený takhle nakupovat, ale.... když je ten důvod, ne? ☺ Tak jsem toho využila. Ukuchtila jsem sulcovej dortík a pro tentokrát teda vynechala zdobení a číslice, páč nějak nebylo z čeho, mi to nedošlo a chodit zbytečně nakupovat se nemá. Takže oč chudší dortik, o to větší výstafka plyšounů:

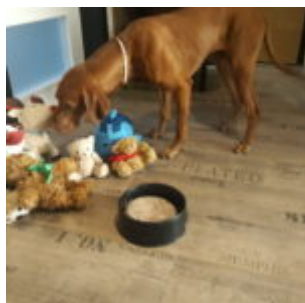

Dortik a dárečky

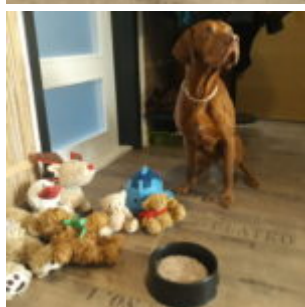
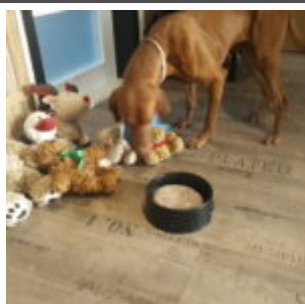
No a pak už jsme mohli zavolat oslavence:

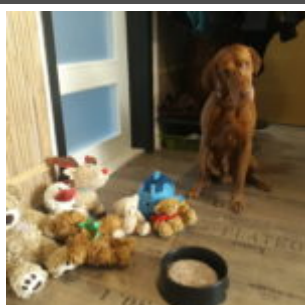
Je-eh, co to tady je?

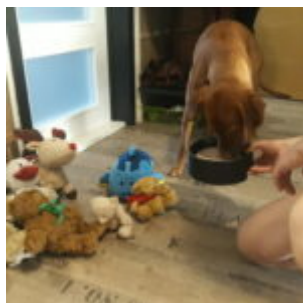
Tolikate plyšáčků!!

To je šéčko moje????

Vopravdu? To si můžu vzít??

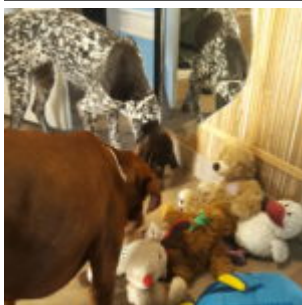

No jasně Rumoušku - na!

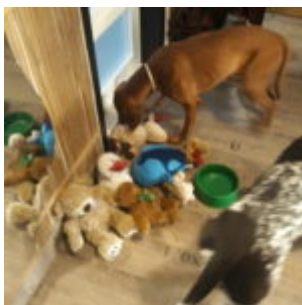
A když se dosyta pokochal ☐ a ochutnal svůj narozeninovej dortik, přizvali jsme i flekatou madáme, která - neb jakmile vidí žrádlo jest emočně velmi nestabilní, by rozhodně nevydržela ani vteřinu a při představě, že by mohla o něco přijít, by mu ten dort vdechla a misku si vzpříčila v krku ☐ . A vypuknul pravej narozeninovej mejdan ☐

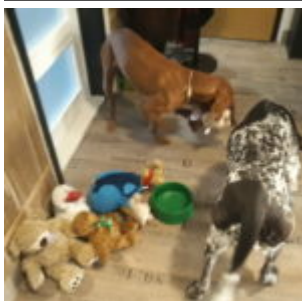
Mňam, ten dort teda je!

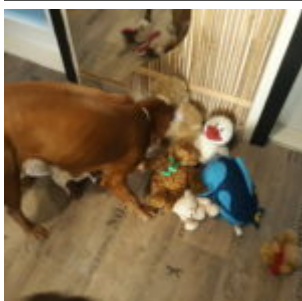
Žjo! Cos to fšecko dostal? Voka!

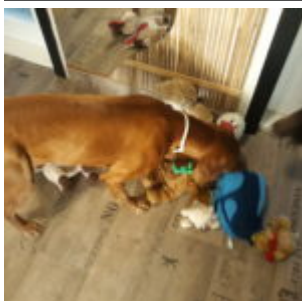
Losa třeba,.....

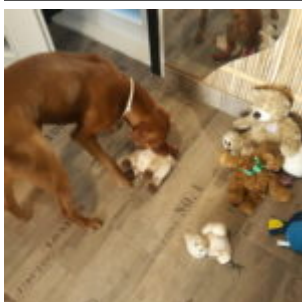
...hele

A nebo medvěda!

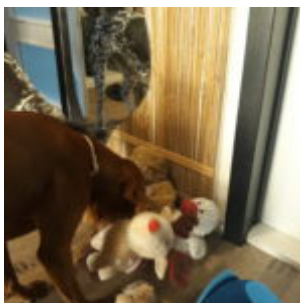

A nebo velrybu

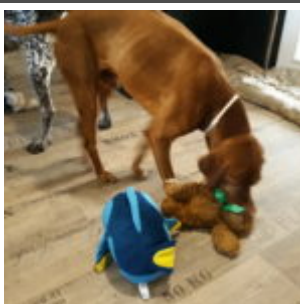

Ale los asi.....

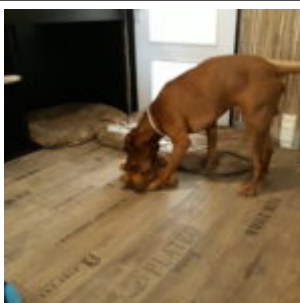
Probíhaly plyšákovský orchije ☐ , ofšem.... ti medvídci, ti byli stejně nej:

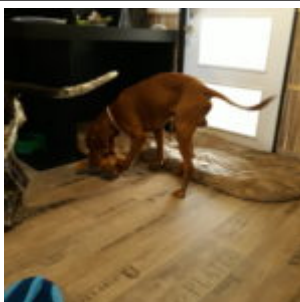
....bude najlepčiii!

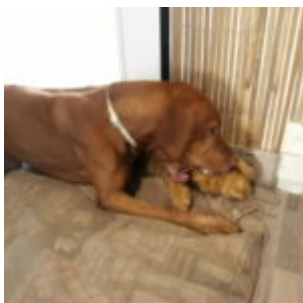
a neboooo MEDVÍDEEK!

medvídek, medvídek, meedvííeeek

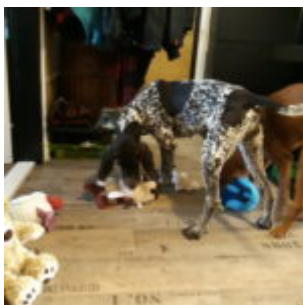

Jo, medvídek!

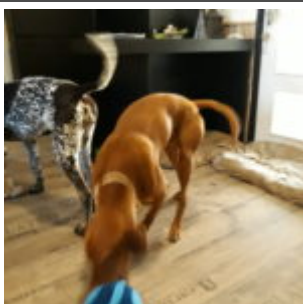

Můj nový přítel medvídek!

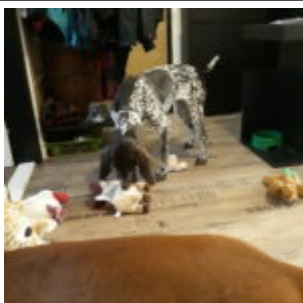
Mejdan ovšem zdaleka ještě nebyl u konce:

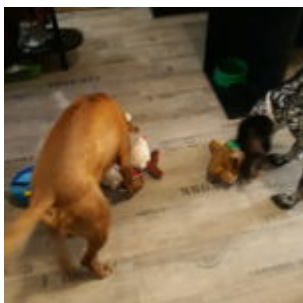
Hele.... los! Už ho nechceš? Ne! Mám velrybu, nech si ho.

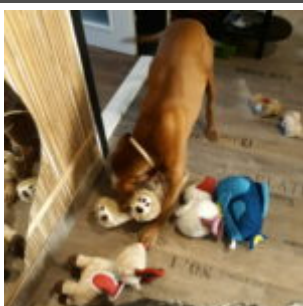
Velryba je taky výborná!

Myslím, že los je lepší!

Myslíš? Ne, medvěd, ten je fakt nejvýbornější

To je pravda, hele tady je další méďa!

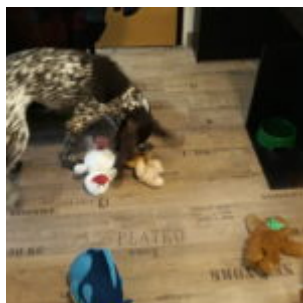

Jeditíí ten ale je ňuňu

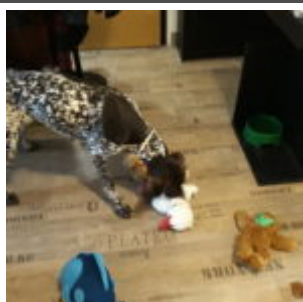

A měkkoučkej.

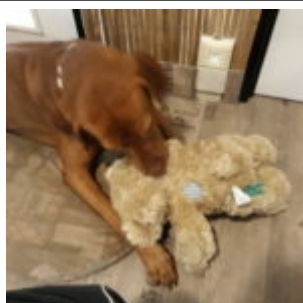

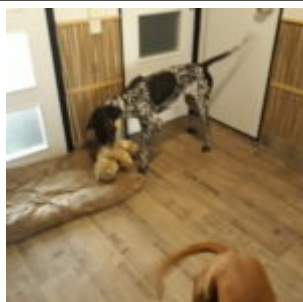
Hele, co to tady šécko je?

KACHNA!! No to je výborný, konečně kachna, kterou můžu nosit!

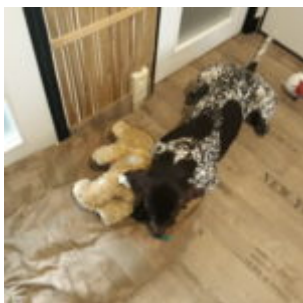

No ale je teda vopravdivě jako ten vobláček!

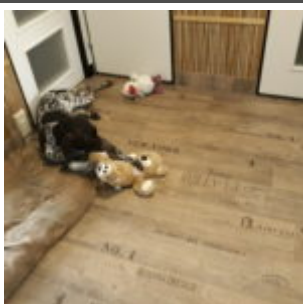

Fakt je tak skvělej?

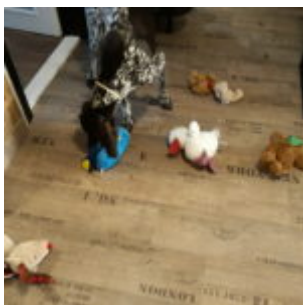

Nojo a má taky kolíček! ☐

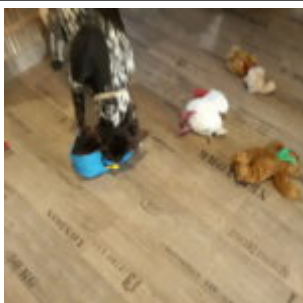

No jo! Dobře se žužle!

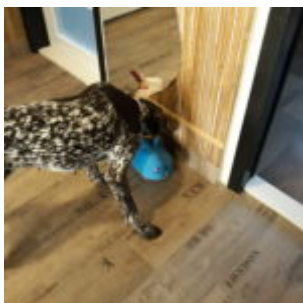
Rejdili tou předsíní, jak életrický myše a radovali se dál z hromady plyše:

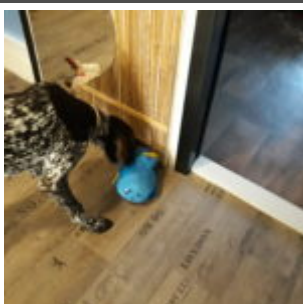
No ale ta velryba?

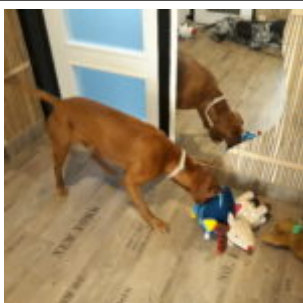
Tak ta je hele ale taky dobrá!

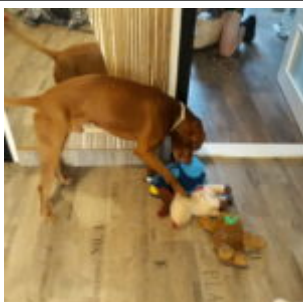
A..... dobře se s ní.....

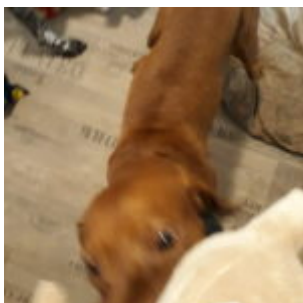
...kutálí!

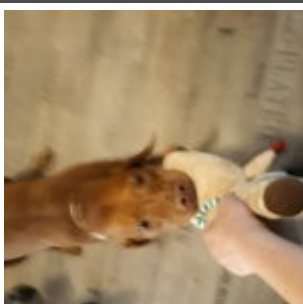
Počkej.... si to zkusim taky...

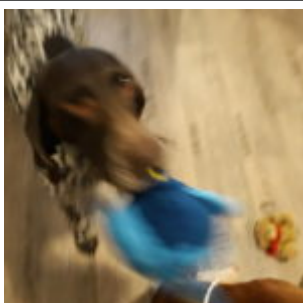
Nojo.... ale se mi tady motá ten los zase.

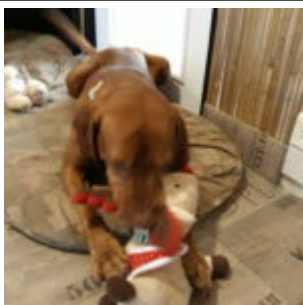
Tak já ho narvu pánčičce.....

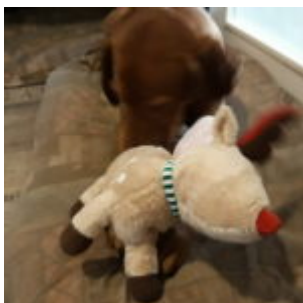
... a budem se přetahovat.

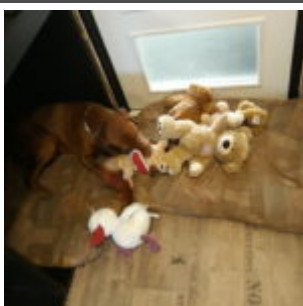
jáááá takyyy se ci přetahovaat

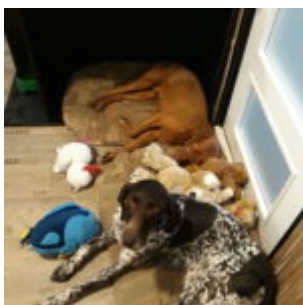
A já mezitim....

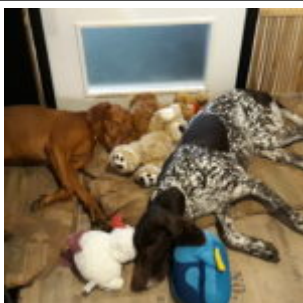
...budu mudlat losa.

Byli oba jak urvaní ze řetězu a stejně jako malý děti pak následně odpadli lusknutím prstů. Stačilo, že jsem na chvíli odešla do kuchně a když jsem se vrátila ☐, bylo po boji:

To byl teda mejdan, co? ☐

No a večer..... ☐☐☐

Po večerní procházce ☐

Tož narozeninová oslava se vyloženě povedla, si myslím ☐ a než jsem šla spát, tak jsem jim oboum ještě šeptem popřála hoodně moc takovejchhle plyšovejch mejdanů a krásnejch dní.